Zprávy z tábora Valarim, 2025

15. 7. 2025

Vesnice Valarim je opět v obležení starých i nových tváří. I přes deštivé odpoledne jsme se zabydleli v zubřících. Po setmění jsme se přivítali a představili v Kruhu světel, a nyní již uléháme ke klidnému spánku.

16. 7. 2025

Po dopoledním jídle přiběhla do ležení elfka Andorin a jala se svolat kruh, protože nám skřet Darmoth zapomněl říct důležitou věc. Když jsme se všichni sešli, Darmoth prozradil, že jeho žena Noli, kterou jsme v loňském roce osvobodili z Nesvěta, si s sebou přinesla nějakou bytost či duši. Protože Noli však byla příliš slabá, duše se převtělila do Darmotha. Někdy s ním prý komunikuje jako hlas v jeho hlavě, a žádá nás, abychom jí pomohli zjistit, kdo je. Zpočátku se nám to moc nezdálo, ale protože Darmoth tvrdil, že duše nejspíš není zlá a z minulosti máme určitou zkušenost, rozhodli jsme se ji z jeho těla osvobodit. Skřeti prý znají rituál, kterým lze takové duši navrátit paměť a pomoci zjistit, kdo je vlastně zač. Na rituál je třeba vymyslet alespoň 10 ctností, ze kterých je třeba věštbou zjistit 3, které jsou duši nejbližší. Každou z ctností pak musí představovat maska určené barvy. Proto jsme vymysleli několik ctností: skromnost, moudrost, pravdomluvnost, trpělivost, štědrost, odvaha, pokora a další. Hobitka Corra s elfkou Vinion proto započaly s mladými Valarimy tvorbu masek z papíru. Vzniklo tak mnoho pěkných masek, ze kterých jsme vybrali 10 nejlepších, přiřadili jsme jim barvu a jejich tvůrci pak masku dotvořili. Po setmění proběhla věštba, kterou vedl Darmoth společně s trpaslicí Rilnen. Nositelé masek si zvolili sobě nejbližší a postavili se do kruhu. Věštbou byly vyvoleny následující 3 vlastnosti: moudrost, trpělivost a odvaha. Protože už bylo pozdě, uradili jsme se, že zbytek dořešíme zítra.

Během dne nás trápily drobné přeháňky a večerní bouřku jsme přestáli v pořádku.

17. 7. 2025

Ráno jsme se sešli v poradním kruhu, abychom si zopakovali vyvěštěné ctnosti. Darmoth nám prozradil, že každou z ctností bude třeba prokázat, aby ji maska vstřebala. Rozhodli jsme se, že jako první vybereme odvahu. Přemýšleli jsme, jakým způsobem svou odvahu dokázat. Padly dva nápady: podniknout noční výpravu s přespáním, nebo se účastnit souboje. Nakonec jsme se dohodli, že zkusíme odvahu prokázat soubojem. Protože jsme ještě nebyli vyzbrojení, vyrazil Neldor s hobitem Karnilem a několika mladšími bojovníky vyrábět zbraně. Během dne si Neldor vzpomněl na starý příběh o Tenonském válečníkovi, který jako duch stráží místo svého skonu. Jen odvážní ho mohou vyzvat na souboj. Odpoledne jsme proto vyrazili na místo posledního boje válečníka. Po cestě nás však přepadla tlupa skřetů. Bránili jsme se zuby nehty, ale vzhledem k

nedostatečným zkušenostem nás skřeti zahnali zpět do ležení. Večer jsme raději postavili hlídky. Doufejme, že noc bude klidná.

18. 7. 2025

Páteční den jsme začali prokazováním další ctnosti, a to trpělivosti. Rozhodli jsme se tedy pro hru, kdy jsme všichni poslepu propletli své ruce a následně se snažili beze slov rozmotat. To jsme opakovali znovu a znovu, dokud jsme se nezdokonalili a Darmoth neřekl, že maska trpělivosti již načerpala dostatek síly. Kvůli včerejšímu přepadu jsme věděli, že musíme večer uskutečnit obřad dřívek, a tak posílit ochranu naší vesnice. Proto jsme odpoledne věnovali výrobě krásných magických dřívek. V předvečer jsme při lidských piškvorkách za pomoci hádanek a otázek testovali naši moudrost. Opět dokud příslušná maska nenačerpala potřebnou sílu. S nastávající tmou jsme se sešli u stromu dřívek a provedli obřad pro potěšení bohyně Matky země. Po obřadu se u brodu rozezněl zvuk rohu, načež jsme zjistili, že do naší vesnice dorazil trpaslík Tirno. Přinesl ale nepříjemné zprávy, protože Řád světla rozhodl odsoudit k smrti skřeta Darmotha kvůli používání černé magie. Následujícího dne by měl za soumraku proběhnout boží soud prostřednictvím souboje mezi Tirnem a Darmothem. Nechtělo se nám věřit Tirnovým slovům, protože Darmoth sám o sobě tvrdil, že černou magii již dlouhou dobu nepoužívá. O osudu Darmotha tedy zítřejšího dne rozhodnou Valar.

19. 7. 2025

Dnes byl velmi horký den, a tak jsme ho skoro celý strávili v příjemném stínu stromů. Snažili jsme se vymyslet, jak zabránit souboji mezi Tirnem a Darmothem, protože oba jsou našimi přáteli. V kruhu proto proběhla velká výměna názorů, ale bohužel jsme Tirna neobměkčili a Darmoth neprojevil vůli dokázat svou nevinu. Odpoledne probíhal nácvik falangy, abychom posílili bojeschopnost naší vesnice.
Za soumraku se v kruhu loučí Tirno utkal s Darmothem při božím soudu. Ale ukázalo se, že Darmoth během souboje nečestně používal magii. Tirno do sebe nechal vstoupit sílu Valar a když se chystal Darmothovi zasadit poslední ránu, Darmoth zakřičel, že není Darmothem a odkryl nám svou pravou tvář – byl to zlý černokněžník Zildroár, kterého jsme před mnoha lety v dobré víře osvobodili z naší magické knihy. Pak nám vyhrožoval tím, že opravdového Darmotha už nikdy nespatříme, nenecháme-li ho jít. Zildroár očaroval několik dospělých Valarim a využil je ke svému útěku. Mezi nimi byla i Darmothova žena Noli, která byla očividně očarována od svého návratu z Nesvěta. Při odchodu nám Zildroár ještě pohrozil, že si večer přijde pro knihu. Z toho důvodu jsme se rozhodli pro dnešní noc postavit hlídky. Usínáme v nejistotě z toho, co přinesou další dny.

20. 7. 2025

Dnešní noc proběhla naštěstí v klidu. Tento klid byl bohužel přerušen dopoledne, kdy se na kraji ležení zjevil Zildroár v Darmothově těle a dožadoval se vydání knihy. Namísto

přemítání o tom, zda tak učiníme, jsme se po zahlédnutí tlupy skřetů rozhodli, že nebudeme čekat, knihu nevydáme a na skřety zaútočíme jako první. Zildroár metal jedno kouzlo za druhým a tím tak vyřadil většinu dospělých bojovníků. Falanga bojovala statečně, ale na převahu skřetů to nestačilo, a tak jsme byli zatlačeni zpět do ležení.

Hned poté jsme se dohodli, že zkusíme pátrat po Darmothovi a proto jsme se rozdělili do třech výprav, ozbrojili se a vyrazili do různých směrů. Kromě několika vyhaslých ohnišť však výpravy žádnou stopu po Darmothovi neobjevily. Nakonec jsme se uradili, že se za pomoci Rilnen a Noli pokusíme provést věštbu, která by nám mohla napovědět, kde Darmotha hledat. Věštba se povedla a na základě vyvěštěných slov jsme došli k závěru, že Darmoth bude pravděpodobně na hřbitově poblíž vesnice. Proto jsme neváhali a vydali se na místo. U hřbitova jsme již z dálky spatřili zahalenou postavu. Opatrně jsme se k ní přiblížili, ale zahlédla nás a přikázala, ať se dál nepřibližujeme. Trpaslík Arik neuposlechl, a tak ho postava uvedla do transu. U stromu před hřbitovní zdí jsme spatřili ležícího Darmotha. Tirno se snažil s postavou navázat kontakt a přesvědčit ji, aby vydala Darmotha i Arika. Postava se představila jako hrobník a řekla nám, že naše přátele vydá pouze za správné zodpovězení hádanky. Chvíli jsme se dohadovali o správné odpovědi, a o tom, zda vůbec hrobníkovi jeho slova uvěříme. Padlo mnoho dobrých nápadů, ale nakonec jsme se usnesli, že odpovědí na hrobníkovi hádanku je slunce. Naštěstí byla odpověď správná a hrobník nás nechal odvést Arika s Darmothem zpět do tábora. Po úspěšném návratu do ležení, nyní už i s Darmothem, jsme se šli posilnit večerním jídlem a ulehnout k ohňům do našich zubříků. Po setmění naší vesnicí prošla hrobice, ale díky včasnému varování od hlídky dospělých a zachování naprosté tichosti nedošlo k žádnému konfliktu.

21. 7. 2025

Dnes nám v kruhu Darmoth poděkoval za záchranu svého života a poprosil Tirna, aby se za něj přimluvil u řádu Světla. Tirno mu to přislíbil, nemeškal a ihned vyrazil na cestu. Přemýšleli jsme, nač by Zildroár potřeboval naši knihu, a tak jsme se opět dostali k příběhu, jak jsme Zildroára v minulosti z knihy osvobodili. Došlo nám, že kniha ukazuje věci z přítomnosti, budoucnosti, ale i minulosti. Musí si tedy pamatovat i kouzlo, kterým do ní byl Zildroár zaklet. Kniha však má svou vlastní mysl, a tak ji nemůžeme přinutit, aby nám kouzlo vyjevila. Trpaslík Arik nám sdělil, že jakožto obchodník má odpoledne sraz se svým zákazníkem, který je shodou okolností výrobcem knih. Proto ho později přivedl do ležení. Výrobce se představil jako vážený magistr Falagar. Ukázali jsme mu naši knihu, která ho velmi zaujala a obdivoval její mistrné zpracování. Řekl nám, že má ve svém držení amulet, který by nám mohl pomoci ovládnout vůli knihy. Ale určitě nám ho nezapůjčí jen tak. Musíme mu pomoci s tvorbou jeho nejnovějšího díla – knihy. Prvním z jeho požadavků je výroba papíru z magických elfských bylin. Chvíli jsme s ním vyjednávali, a nakonec uzavřeli dohodu. Nyní už jen zbývá čekat na jeho pokyny.

22. 7. 2025

Dnes elfové v čele s Darwen provedli věštbu pomocí elfských kamenů stromů, aby zjistili, jaké byliny je třeba přidat do hmoty pro tvorbu magického papíru pro výrobce knih. Hobitka Corra se poté ujala výroby magických pergamenů. To se nám podařilo, a tak je Arik mohl společně s menší skupinkou mladších odnést na místo smluvené s magistrem Falagarem. Tam vyměnil pergameny za první část amuletu, který nám má umožnit ovládnout vůli knihy. Zároveň jsme se shodli, že pokud nám kniha prozradí kouzlo, kterým do ní byl Zildroár zaklet, pak ho můžeme použít pro jeho opětovné zaklení. Zbývalo už jen vymyslet, do jakého předmětu bychom ho zakleli. Měl by to být předmět, který vydrží věčně a bude dostatečně mocný na to, aby ho Zildroár neovládl a lstí se opět nedostal na svobodu. Tirna napadlo, že by takovým předmětem mohl být jeden ze sedmi prstenů, které byly vyrobeny elfem Celebrimborem pro sedm trpasličích králů. Naše ležení se nachází na území jednoho z bývalých trpasličích království, proto nás napadlo, že bychom mohli vyrazit do nejbližšího kamenného města, kde se od pradávných věků nacházejí podzemní chodby. Proto hned zítra ráno vyrazíme s menší skupinou na výpravu. Doufáme, že bude úspěšná.

23. 7. 2025

Dopoledne vyrazila menší skupina do kamenného města, kde navštívila tamní podzemí. V podzemí při prohlídce nalezla mapu, o které nám průvodkyně řekla, že tam dříve nebyla, a tak si ji výprava odnesla do ležení. Při návratu narazila na dva potulující se skřety, se kterými chvíli bojovala, ale podařilo se ji zahnat do lesa. Mapu jsme prostudovali až společně v táboře. Rozluštili jsme na ní napsaný runový text, který prozradil umístění vchodu do trpasličí hrobky, ve které by se měl nalézat i prsten, do kterého bychom chtěli Zildroára zaklít. Zbytek tábora v době výpravy vyrazil hledat rudu vhodnou jako materiál na rohy knihy, které si vyžádal magistr Falagar. Tato výprava však nebyla úspěšná. Magistr Falagar mimo rohy knihy žádal i o magickou vodní rostlinu, ze které bychom mohli vyrobit inkoust. Tu jsme rovněž zatím nenalezli. Odpoledne jsme zopakovali výpravu na rudu, kdy tentokrát trpaslík Arik nalezl tu vhodnou na ukování rohů knihy. I přes dnešní slunečné počasí a dlouhé výpravy jsme strávili večer u ohně ve sněmovním stanu, kde jsme za zvuku kytary pěli libé písně.

24. 7. 2025

Dnes dopoledne se trpaslíci věnovali stavbě pece a očekávali příchod Thorana, trpasličího kováře, který by mohl přetvořit nalezenou rudu v rohy knihy pro magistra Falagara. V kruhu jsme rokovali, kde bychom mohli nalézt magickou vodní rostlinu, až si elfka Andorin vzpomněla na to, že před několika lety k nám na staře tábořiště po potoce připlula magická rostlina. Vzhledem k tomu, že jsme žádný jiný nápad neměli, rozhodli jsme se, že se tím směrem půjdeme podívat. Na jedné z luk Darmoth a Arik zaslechli podivné bublavé zvuky a vydali se je prozkoumat. Znenadání byli přepadeni bláteníkem, který na ně naházel bahno ze svého močálu. Bláteník je takto ovládl a oni se snažili

dostat pod jeho moc i ostatní. Naštěstí jsme byli schopni jejich útokům odolat a dostat je do potoka, kde jsme z nich bahno omyli, a tak se jim opět vrátila jejich vůle. Hobit Karnil a dryáda Riote se mezitím proplížili k magické květině, která rostla nedaleko bláteníkova močálu a vyňali ji ze země. Poté jsme se vrátili zpět do ležení. K večeru dorazil do ležení Thoran, ale vzhledem k nepřízni počasí se rozhodl, že kování rohů nechá na zítřek. Elfové mezitím z květiny vytvoří inkoust, aby ho během zítřejšího dne mohl Arik odnést Falagarovi a získat tak další část amuletu do knihy.

25. 7. 2025

Elfové ráno zjistili, že květina se již dostatečně vymacerovala a z jejích okvětních plátků vznikl magický karmínový inkoust. Odpoledne jsme se vydali hledat prsten Orinna IV., trpaslík Tirno svolal kruh a společně jsme vyrazili do lesa k obrovskému kameni, kde proběhl trpasličí rituál pomocí rozeznění kořenů hory. Po posledním úderu kladiva o kámen se z hlubšího lesa ozval cinkot. Ihned jsme vyrazili tím směrem a po chvíli chůze narazili na kamenný portál. Protože trpaslíci prý ukrývali vzácné a mocné předměty poblíž vstupů do hrobek, aby se vyhnuli jejich zlé moci, zkoušeli Arik s Tirnem poklepávat na různé kameny. Nakonec jeden z nich prasknul a pod ním se nalézal námi tak potřebný prsten. Prsten jsme odnesli do ležení, ale v podstatě ihned se stal důvodem pro hádku. Trpaslíci si ho chtěli ponechat, skřeti zničit a ostatní se hádali o to, kdo ho bude střežit. Nakonec byl zvolen kudúk Siorac. Dokud však nebudeme mít všechny díly amuletu, není nám prsten k ničemu.

Arik měl v podvečer domluvenou schůzku s magistrem Falagarem, aby mu odnesl magický inkoust a vyměnil ho za další část amuletu. Odešel s malou skupinkou z ležení na místo setkání na vedlejší louku. Po chvíli se z louky ozvalo volání o pomoc, a tak se zbytek ležení ozbrojil a za skupinkou vyběhl. Ukázalo se, že po předání inkoustu a výměně za amulet, byla skupina napadena tlupou skřetů. Arik byl skřety zajat a mladší válečníci s amuletem běželi požádat zbytek vesnice o pomoc. Falanga bojovala statečně a Dulgi Azar ve vedení s Almorem osvobodili Arika ze spárů skřetů. Skřety jsme zahnali a v klidu se brátili zpět do ležení. Další část amuletu je tak v našem držení a můžeme jen doufat, že se nám podaří splnit i další dva úkoly pro Falagara. Se zjevením první hvězdy na noční obloze se Thoran večer jal kovat rohy na knihu, neboť pec již byla hotova. Pracoval dlouho do noci, ale zdá se, že se práce podařila.

26. 7. 2025

Brzy ráno nám Thoran do kruhu přinesl ukované rohy na knihu pro magistra Falagara. Zbývalo tedy už jen sehnat kůži z magického zvířete. Taková zvířata se však v našem blízkém okolí nevyskytují. Naštěstí do našeho ležení dorazil zaklínač Eryr, ve kterém je uvězněný démon Satrox, jehož pravou podobou je obrovský had. Eryra tak napadlo, že by si mohl z krku sejmout svůj hadí náhrdelník a nechat k nám promluvit Satroxe. Bohužel nám nic jiného nezbývalo, a tak jsme uvolili, aby se tak stalo. Satrox se s námi příliš vybavovat nechtěl, ale když mu Arik nabídl za jeho služby pár drahých kamenů, Satrox

souhlasil s tím, že si odřízne část své hadí kůže a věnuje nám ji. Kromě drahých kamenů však požadoval, abychom ho na nějakou dobu nechali odejít z ležení. Nevěřili jsme mu, ale byla to naše jediná možnost, proto jsme ho nechali jít. Po nějaké době se potácející Eryr objevil u brodu, v ruce držel zakrvácený cár hadí kůže. Nebyl zraněný, ale naštěstí jen otřesený. Sdělil nám, že Satrox do kamenů nejspíše uložil část své moci a někam je schoval. Kůži předal Arikovi a ten s malou skupinou opět vyrazil na smluvené místo a společně s rohy knihy kůži vyměnil za poslední dvě části amuletu. Amulet jsme poté připevnili na desky knihy a vepsali do ní prosbu o sdělení zaklínadla, kterým do ní byl Zildroár zaklet. Nechali jsme knihu v klidu přemýšlet, a když jsme se do ní podívali příště, stála v ní část zaklínadla a dovětek, že aby si vzpomněla na zbytek, musíme ji vzít na místo, kde z ní byl Zildroár vyňat. Ozbrojili jsme se a vyrazili i s knihou na místo. Tam se v ní objevila poslední slova zaklínadla. Při návratu do ležení se z lesa ozval příkaz k vydání knihy, načež se elfka Gwenan rozběhla i s knihou do lesa. Ukázalo se, že v lese se skrývají skřeti, kterým zjevně šlo pouze o získání knihy, což se jim bohužel i podařilo. Zoufalí jsme se navrátili zpět do vesnice a postavili hlídky, protože nám bylo jasné, že Zildroár se nám bude chtít pomstít za všechno, co jsme mu v minulosti provedli.

27. 7. 2025

Dnešní den jsme strávili především výcvikem falangy, bojem s holí a mečem a také cvičením lučištnického umění. Čekali jsme, zda se neobjeví Zildroár. Místo toho však do ležení přiběhl zraněný Thoran se zprávou, že byl přepaden a ztlučen Zildroárovými skřety a že Zildroár na nás již čeká. Thoran se s křikem, že se musí za takový ohavný čin pomstít, rozběhl na louku za brodem. Proto jsme se kvapem ozbrojili a vyrazili za ním. Na louce již čekala tlupa skřetů zjevně připravených k boji a v dálce i samotný Zildroár, který u sebe měl naši knihu a kouzlil ohavný dým. Falanga dlouho statečně bojovala se skřety, ale ti byli posilněni Zildroárovými kouzly, takže pomalu ustupovala zpět do ležení. Zildroár navíc opět začaroval a část našich dospělých byla jeho mocí ovládnuta a otočena proti nám. Někteří dospělí bránili brod a falanga se společně s kruhem stáhla zpět do ležení. Chvíli probírali, jak by se dal boj nad tak mocným nepřítelem vyhrát, až si trpaslík Ren, který už byl z celé situace unaven, nasadil trpasličí prsten, který vytrhnul z rukou Sioracovi a s takto nasazeným prstenem se vrátil se svou sekerou na bitevní pole, kde bil skřety hlava nehlava, až odlétali. Probojoval se až k Zildroárovi, kterého zneškodnil, a tak jsme mu mohli sebrat naši magickou knihu. Namísto slavení se však ukázalo, že Ren je nejspíše pod mocí prstenu, protože si ho odmítal sundat. Vytrhl se válečníkům, kteří se ho snažili přesvědčit a utekl do lesa. Vrátili jsme se bez něj do vesnice a řešili, co budeme dělat dál. Nejlepším řešením se jevilo začít oslavovat vítězství, Rena tím přilákat zpět do ležení a lstí mu prsten odebrat. Tirno nám sdělil, že Ren bude nejspíše v trpasličí svatyni, aby vzdal hold Aulëmu a trpasličím předkům za pomoc v boji. Po posilnění se večerním jídlem započaly bujaré oslavy. Snad bude některý z nápadů vymyšlených pro obelstění Rena fungovat.

28. 7. 2025

Včera večer se nám podařilo nalákat Rena do tábora, uspat ho lektvarem a vzít mu prstem, který ho ovládal. Prsten jsme zase svěřili do opatrování Siorakovi.
Po obědě jsme se pak znovu vydali k trpasličí hrobce, kam jsme prsten vrátili a uzavřeli ji kouzlem, které nelze prolomit, pokud se v jednu chvíli nesejde stejná skupina trpaslíků, která se uzavírání hrobky účastnila.
Odpoledne jsme pak hráli Hraničáře a zkoušeli svojí obratnost a schopnosti tiché kůže při sbírání šátků v údolí, které střežil „slepec“.

29. 7. 2025

V úterý jsme se konečně znovu potěšili ze slunečného dne. Také jsme dostali zprávu od magistra Falagara. Žádal navrácení amuletu, který jsme použili pro ovládnutí vůle knihy. Vzhledem k tomu, že nebylo jednoznačně řečeno, zda jede o půjčení či dar, pro zachování dobrých vztahů jsme mu amulet odnesli zpět. Následně jsme trénovali boj s dřevěným mečem a holí a věnovali jsme se i lukostřelbě. Odpoledne jsme hráli novou taktickou hru. Bavila nás natolik, že jsme ji vydrželi hrát až do večeře. Po večeři pak Arik otevřel poslední letošní tržiště, kde měli naši mladí možnost nakoupit si za Valgroše.

30. 7. 2025

Středa byla dnem hodokvasu. Dopoledne jsme vyzvali naše indiánské přátelé na turnaj ve hře maëlstorm. Odpoledne jsme naopak byli pozváni do jejich vesnice na zápas v lakrosu. Navečer jsme přivítali potulné bardy, kteří nám svou hudbou zpříjemnili večerní oheň přátelství, který jsme zapálili na oslavu vítězství nad zlem. Nechyběla ani tradiční hostina – horcí psi, podávaná za svitu svíček. Slavnostní vatra právě dohořívá a na loukách se zní tóny písní.

31. 7. 2025

Dopoledne jsme se opět zdokonalovali v boji s dřevěnými zbraněmi a v lukostřelbě. Po obědě došlo na další společné hry obou našich vesnic, které jsme včera kvůli počasí nestihli. Hráli jsem opět maëlstorm, a nově i tutanou. Později odpoledne se naši mladší v kruhu zbraní postavili zkušenému bojovníku Eryrovi, ve snaze získat právo na nošení zbraně v ležení. Po večeři jsme si zahráli ještě hru, která prověřila naše znalosti svět Pána prstenů. S tmou jsme opět zažehli svíčky v Kruhu světel, kterým jsme slavnostně zakončili naše letošní táboření. Vesnice se pomalu ukládá ke spánku a kruh světel v jejím středu svítí jako mocný symbol přátelství do noci. Děkujeme všem, kteří stáli po našem boku v boji prosím zlu, a těšíme se na další táboření příští rok.